



ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА

01030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-Б тел. 284-18-98

УХВАЛА

про вжиття заходів до забезпечення позову

Справа № 910/993/14

30.01.14

За позовом Заступника прокурора міста Києва в інтересах держави в особі Фонду державного майна України
до Об'єднання профспілок, організацій профспілок у м. Києві "Київська міська рада профспілок"
за участю третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору, на стороні
відповідачів: 1. Підприємства "Дитячо-юнацький учбово-спортивний центр профспілок м. Києва "Авангард"
2. Товариства з обмеженою відповідальністю "Деміс груп"
про визнання права власності

Суддя Бойко Р.В.

Представники сторін:

не викликалися

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

Заступник прокурора міста Києва в інтересах держави в особі Фонду державного майна України звернувся до господарського суду міста Києва з позовом до Об'єднання профспілок, організацій профспілок у м. Києві "Київська міська рада профспілок" про визнання права власності.

Позовні вимоги обґрунтовані тим, що нерухоме майно - будівля льодового палацу площею 8 422,80 кв.м., розташована за адресою: м. Київ, вул. Мельникова, 46 (літ. А), є власністю держави та Об'єднанню профспілок, організацій профспілок у м. Києві

"Київська міська рада профспілок" у встановленому законом порядку не передавалося, а тому володіння та розпорядження ним відповідачем фактично оспорує таке право держави, у зв'язку з чим прокурор вказує на наявність підстав для визнання за державою в особі Фонду державного майна України права власності на спірне майно.

Ухвалою господарського суду міста Києва від 28.01.2014 р. порушено провадження у справі, залучено до участі у справі в якості третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору, на стороні відповідачів: Підприємство "Дитячо-юнацький учбово-спортивний центр профспілок м. Києва "Авангард", Товариство з обмеженою відповідальністю "Деміс груп", розгляд справи призначено на 03.03.2014 р.

Відповідно до ст. 66 Господарського процесуального кодексу України господарський суд за заявою сторони, прокурора або з власної ініціативи має право вжити передбачених статтею 67 цього Кодексу заходів до забезпечення позову. Забезпечення позову допускається в будь-якій стадії провадження у справі, якщо невжиття таких заходів може утруднити чи зробити неможливим виконання рішення господарського суду.

Згідно із ч. 1 ст. 67 Господарського процесуального кодексу України позов забезпечується:

- накладанням арешту на майно або грошові суми, що належать відповідачеві;
- заборонаю відповідачеві вчиняти певні дії;
- заборонаю іншим особам вчиняти дії, що стосуються предмета спору;
- зупиненням стягнення на підставі виконавчого документа або іншого документа, за яким стягнення здійснюється у безспірному порядку;
- зупиненням продажу арештованого майна, якщо подано позов про визнання права власності на це майно і про зняття з нього арешту.

Як зазначено в п. 3 постанови пленуму Вищого господарського суду України від 26.12.2011 р. № 16 "Про деякі питання практики застосування заходів до забезпечення позову", заходи до забезпечення позову застосовуються господарським судом як засіб запобігання можливим порушенням майнових прав чи охоронюваних законом інтересів особи та гарантія реального виконання рішення суду. Отже, найдоцільніше вирішувати питання забезпечення позову на стадії попередньої підготовки справи до розгляду (стаття 65 ГПК). Достатньо обґрунтованим для забезпечення позову є підтверджена доказами наявність фактичних обставин, з якими пов'язується застосування певного виду забезпечення позову. Про такі обставини може свідчити вчинення відповідачем дій, спрямованих на ухилення від виконання зобов'язання після пред'явлення вимоги чи подання позову до суду (реалізація майна чи підготовчі дії до його реалізації, витрачання коштів не для здійснення розрахунків з позивачем, укладення договорів поруки чи застави за наявності невиконаного спірного зобов'язання тощо). Саме лише посилення в заяві на потенційну можливість ухилення відповідача від виконання судового рішення без наведення відповідного обґрунтування не є достатньою підставою для задоволення відповідної заяви. Адекватність заходу до забезпечення позову, що застосовується господарським судом, визначається його відповідністю вимогам, на забезпечення яких він вживається. Оцінка такої відповідності здійснюється господарським судом, зокрема, з урахуванням співвідношення прав (інтересу), про захист яких просить заявник, з вартістю

майна, на яке вимагається накладення арешту, або майнових наслідків заборони відповідачеві вчиняти певні дії.

Як вбачається із матеріалів позову його предметом є наявність чи відсутність підстав для визнання за державою в особі Фонду державного майна України права власності на будівлю льодового палацу площею 8 422,80 кв.м., розташована за адресою: м. Київ, вул. Мельникова, 46 (літ. А).

В той же час, із доданої до позову копії витягу з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, наданого Реєстраційною службою Головного управління юстиції у м. Києві 14.01.2014 р. на запит прокуратури міста Києва, вбачається, що станом на сьогоднішній день спірне майно обтяжено іпотекою згідно договору іпотеки, укладеного між Об'єднання профспілок, організацій профспілок у м. Києві "Київська міська рада профспілок" та Товариства з обмеженою відповідальністю "Деміс груп", посвідченого 27.06.2013 р. приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Назарчук Н.В. та зареєстрованого в реєстрі за №2464.

Тобто, Товариство з обмеженою відповідальністю "Деміс груп" в силу положень Закону України "Про іпотеку" не позбавлено права в будь-який час у випадку невиконання забезпечених наведеним договором іпотеки зобов'язань звернути стягнення на спірне майно як шляхом визнання прав власності на нього, так і продажу третім особам.

Наведені відомості достатньо обґрунтовано підтверджують можливість подальшої реалізації спірного майна, що у випадку задоволення позову утруднить виконання рішення суду у даній справі в разі задоволення позовних вимог, адже унеможливить реалізацію державою права власності на спірне майно, з метою відновлення якого і подано даний позов, та зумовить необхідність звернення до суду з новими позовами.

З огляду на викладене вбачається, що вжиття заходів до забезпечення позову шляхом арешту спірного майна сприятиме запобіганню порушення прав держави на час вирішення спору в суді, а в разі задоволення позову – забезпечить можливість відновлення статусу держави як власника спірного майна.

Навпаки, невжиття зазначених заходів до забезпечення позову утруднить виконання рішення господарського суду, оскільки спірне майно може бути відчужено третім особам або обтяжено новими зобов'язаннями.

Пунктом 7.2 постанови пленуму Вищого господарського суду України від 26.12.2011 р. №16 "Про деякі питання практики застосування заходів до забезпечення позову" визначено, що за позовами про визнання права власності (іншого речового права) або витребування майна арешт може бути лише накладений на індивідуально визначене майно.

За таких обставин, суд приходять до висновку про необхідність за власної ініціативи вжити заходи до забезпечення позову шляхом накладення арешту на спірне майно.

Враховуючи викладене та керуючись ст.ст. 66, 67, 86 Господарського процесуального кодексу України, суд, -

УХВАЛИВ:

1. Накласти арешт об'єкт нерухомого майна - льодовий палац (літера "А") площею 8 422,80 кв.м., що розташований за адресою: м. Київ, вул. Мельникова, 46.
2. Ухвала про вжиття заходів до забезпечення позову набирає законної сили з 30.01.2014 р., підлягає негайному виконанню в порядку, встановленому чинним законодавством України для виконання судових рішень, та може бути пред'явлена до виконання в передбаченому чинним законодавством порядку до 30.01.2015 р.
3. Стягувачем за даною ухвалою є Фонд державного майна України (01601, м. Київ, вул. Кутузова, 18/9; ідентифікаційний код 00032945).
4. Боржником за даною ухвалою є Об'єднання профспілок, організацій профспілок у м. Києві "Київська міська рада профспілок" (01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 16; ідентифікаційний код 02670408).

Суддя

Р.В. Бойко